

se tempus opportunum nactus arbitrati, *Eusagrium* quemdam suæ ipsorum fidei fautorem designant.

Eodem tempore *Gregorius* ab vrbe Nazianzo translatus, intra moenia Constantinopolis in quadam Ecclesia perexigua conuentus fecit. Ad quam quidem Ecclesiam, Imperatores postea templum amplissimum adiunxere, vocauereque Anastasiam. *Gregorius* vir illustris, & homines ætate coniunctos pietate facile superans, cum intelligeret quosdam ipsi obstrepere, quod homo exterus & peregrinus esset, lætus admodum de Imperatoris aduentu, Constantinopoli amplius ætatem degere recusauit. Imperator vero, cum Ecclesiam admodum conturbatam offenderet, omni cura & cogitatione incubuit, uti pacem faceret, concordiam constitueret, & Ecclesias amplificaret. Itaque sine mora *Demophilo*, qui sectæ Arianae Episcopus fuit, consilium suum aperit, quæritque ab eo, utrum Concilio Nicæno fidem veller adhibere, populum ad concordiam traducere, & pacem amplecti. Quo quidem eius postulatū abnuente: Idcirco, inquit Imperator, si pacem & concordiam fugis, te ab Ecclesijs fugere mando. Quæ cum audisset *Demophilus*, & secum considerasset, quam difficile esset potentioribus resistere, conuocata in Ecclesia multitudine, ipse in medio surrexit, verbaque eiusmodi apud suos locutus est: Fratres, scriptum est in Euangelio: si vos persecuti fuerint in vna ciuitate, fugite in aliam. Igitur quoniam Imperator nos ab Ecclesijs segregat, sciatis velim, vobis cras extra ciuitatem conuentus agendos esse. Hæc locutus egreditur.

Quocirca Ariani, qui annos quadraginta Ecclesiarum administratione potiti fuissent, cum concordiam, ad quam Imperator *Theodosius* illos hortabatur, fugerent, se ex vrbe subduxerunt ad quintum Consulatū *Gratiani*, *Theodosij* autem Augusti primum, sexto Cal. Decembris. Qui autem fidem seruabant Consubstantialis, hi in eorum venere loca, Ecclesiasque occupauere.

Vbi *Demophilus* sectæ Arianae Episcopus supremum vitæ diem conceperat, Ariani *Marino* suæ ipsorum sectæ Episcopo ex Thracia accersito, Episcopatum eius impartiuert. *Marinus* autem, cuius temporibus secta Ariana diuisa erat, non diu vitam propagauit. *Dorotheum* igitur ex Antiochia Syriae accitum, suum Episcopum designant.

Gregorio Constantinopolitano Præsule ad vitam doloris & ægritudinis expertem migrante, *Timotheus* Episcopus Alexandriae *Maximum* quendam Cynicum Episcopum Constantinopolis ordinauit, Concilio apud Constantinopolim coacto.

Præstantissimi Pastores *Nectarium*, virum patricium, generis splendore eximium, & virtutibus cuiusque modi exornatum, illius vrbis amplissimæ Episcopum creauerunt: *Maximum* autem, ut pote Apollinaris amentia imbutum, Episcopali dignitate spoliarunt, eique Ecclesia interdixerunt.

Mortuo *Nectario*, *Arcadius* cui orientalis Imperij pars obuenerat, cum *Ioannem* [*Chrysostomum*] eximium orbis terrarum luminare Antiochiæ in cœtu Presbyterorum ascitum intellexisset, accersit ad se: & ab Episcopis in vnum conuocatis contendit, ut eum consecrent Episcopum, & præclaræ illius vrbis Pastorem constituent. Hoc vno argumento Imperatoris erga res diuinas studium satis declarari potest. Is autem electus Eccle-